

Udenlandsk arbejdskraft – hvem skal betale skatten?

Østre Landsret har afsagt en dom om en dansk virksomheds anvendelse af udenlandsk arbejdskraft. Der var indgået entreprisekontrakter med de udenlandske virksomheder, men efter landsrettens opfattelse var der tale om leje af arbejdskraft. Konsekvensen heraf var, at den danske virksomhed skulle betale personernes skat, selv om hele entreprisensummen var afregnet til de udenlandske virksomheder.

Arbejdsudleje kontra entreprisekontrakt

En dansk virksomheds forpligtelser med hensyn til indberetning samt indeholdelse af A-skat mv. afhænger af, om aftalen med den udenlandske virksomhed er en entreprisekontrakt, eller om der blot er tale om leje af udenlandsk arbejdskraft.

Ved indgåelse af en entreprisekontrakt har den danske virksomhed ingen arbejdsgiverforpligtelser overfor de personer, der er ansat i den udenlandske virksomhed.

Ved arbejdsudleje er medarbejderne formelt i et ansættelsesforhold til deres udenlandske arbejdsgiver, hvorfra de modtager deres løn. Selv om disse medarbejdere ikke er ansat i den danske virksomhed, har virksomheden pligt til at indeholde AM-bidrag og A-skat.

En manglende indeholdelse af AM-bidrag og A-skat kan blive en dyr fornøjelse for den danske virksomhed, idet virksomheden som oftest vil hæfte for denne skat, selv om hele kontraktsummen er afregnet til den udenlandske virksomhed.

Landsretsdommen af leje af arbejdskraft til håndværksopgaver

Sagen drejede sig om to ejendomsselskaber, der indgik i en dansk koncern. Selskaberne ejede 13 ejendomme med 81 lejere og et samlet areal på 68.930 m².

Ejendomsselskaberne havde indgået en række entreprisekontrakter med to udenlandske selskaber blandt andet lydende på istandsættelse, malerarbejde, tømrerarbejde, byggepladsrengøring, murerarbejde, nedrivning, gipsarbejde, fugearbejde, betonarbejde og vinduesmontage fordelt på forskellige ejendomme i koncernens ejendomsportefølje. De byggematerialer mv., der blev anvendt til de nævnte arbejder, blev indkøbt af et indkøbsselskab i den danske koncern.

Hverken de to ejendomsselskaber eller andre selskaber i den danske koncern havde håndværkere ansat, der kunne udføre den regelmæssige istandsættelse og vedligeholdelse af udlejningsejendommene.

Østre Landsret skulle tage stilling til, hvorvidt de indgåede entreprisekontrakter kunne godkendes som sådan, eller om der var tale om leje af arbejdskraft.

Landsretten fastslog, at selskaberne reelt bar ansvaret og risikoen for arbejdsresultatet. Landsretten lagde vægt på, at de indgåede kontrakter alene indeholdt helt overordnede angivelser af de håndværksopgaver, der skulle leveres, og at selskaberne udøvede et tæt tilsyn med arbejdets udførelse. Landsretten lagde endvidere vægt på, at der var tale om relativt ukomplicerede opgaver, og at retten til at udvælge de rette personer og deres kvalifikationer derfor var af begrænset betydning.

Selv om ejendomsselskaberne ikke udøvede sædvanlige arbejdsgiverbeføjelser over de udenlandske ansatte og ikke kunne bestemme den måde, arbejdet skulle udføres på, eller hvem eller hvor mange personer der skulle udføre arbejdet, fandt landsretten efter en samlet vurdering, at de opgaver, der blev udført af den udenlandske arbejdskraft, i skatteretlig henseende måtte anses for arbejdsudleje.

Ejendomsselskaberne havde gjort gældende, at hvis landsretten fandt, at der var tale om arbejdsudleje, så hæftede de to danske selskaber ikke for arbejdsudlejeskatten og AM-bidraget. Dette var landsretten ikke enig i.

Kommentarer

Som det er konstateret mange gange før, er det ikke tilstrækkeligt, at der er indgået en aftale i form af en entreprisekontakt for at undgå reglerne om leje af arbejdskraft. Kontrakterne indeholdt i øvrigt en generel henvisning til, at AB 92 var vedtaget mellem parterne.

Da kontraktgrundlaget og de faktiske omstændigheder ikke var gode nok til at anse opgaverne for entreprisarbejde, var konsekvensen, at der var tale om leje af arbejdskraft, og de danske selskaber hæftede for skatten, selv om de havde afregnet hele kontraktsummen til de to udenlandske selskaber.

Landsretsdommen er indbragt for Højesteret.